

[Bramsnæs.]

retninger paa Børsen, ikke havde anden Interesse end netop at gøre Forretningen paa den for Kunden bedst mulige Maade.

Det er jo muligt, at vi kan komme ind paa en nærmere Drøftelse af dette Spørgsmaal i Udvalget, og jeg haaber, at der i det praktiske Arbejde vil vise sig noget større Resultat af de Anstrengelser, som vi fra vor Side har udfoldet paa dette Omraade, saaledes at det muligvis kunde lykkes denne Gang at faa en Børsordning af den Art, jeg her har nævnt. Dette skal jeg imidlertid ikke gaa nærmere ind paa i Øjeblikket. Jeg skal ikke fordybe mig i alle de Betragtninger, der i Virkeligheden kunde fremføres om dette Spørgsmaal.

Jeg skal derimod omtale nogle af de Ændringer, som er foreslaaet i det Lovforslag, der foreligger for os. Jeg maa straks sige, at de Bestemmelser, der synes at have til Hensigt at lette den økonomiske Stilling for Fondsbørsens Medlemmer, i og for sig har min Sympati, for saa vidt som det er muligt, at nogle af disse ærede Medlemmer af Samfundet sidder haardt i det. Men det maa dog nærmere undersøges, om det er nødvendigt at give saadanne Lettelser, som der er foreslaaet, hvis der ikke er andre Grunde, der taler for det. Det har tidligere været saaledes, at der blev ydet en aarlig Afgift paa 2 500 Kr. Den foreslaas nu ophævet. Der burde i og for sig gives en Motivering for noget saadant, men den findes ikke.

Endvidere foreslaas det med Hensyn til den Provision, som kan tages ved Omsætning paa Børsen, at den ved Obligationer bliver sat til et Mindstebeløb af 50 Ø. Det skal jeg heller ikke sige noget særlig ondt om, lige saa lidt som den ærede Ordfører for Venstre gjorde det. Jeg kan i og for sig godt indse, at 50 Ø. for en Ekspedition ikke er noget urimeligt Honorar, men jeg er ligesom den ærede Ordfører for Venstre klar over, at det neppe kan spille nogen Rolle for Vekselererne; der er neppe mange Forretninger af den Art. Derimod er der sket den Ændring, som mærkværdigvis slet ikke omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Lovbegrænsningen for Provision af Aktier fuldkommen er gaaet ud. Medens der tidligere paa dette Omraade var fastsat en Maximumsgrænse af $\frac{1}{8}$ pCt. af Værdien, findes der nu her slet ingen Bestemmelse med Hensyn til en saadan Provision. Jeg gaar ud fra, at det er den højtærede Minister, der ønsker at fastsætte det paa egen Haand, og jeg kan godt forstaa, at

han ønsker det; men den højtærede Minister bør dog give Rigsdagen en Begrundelse, saaledes at man eventuelt kunde se, at der var Rimelighed derfor. Nu er det formentlig ganske overladt til Ministeren, — det er ikke helt sikkert, jeg kan ikke se, hvor Bestemmelsesretten ligger; men i alt Fald er det gaaet fuldkommen ud af Loven, at Rigsdagen har nogen Indflydelse paa, hvor meget denne Provision skal være. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister ud fra Teorien om, at Kræfternes frie Spil skal være raadende paa alle Omraader, ogsaa vil have, at Provisionen her skal fastsættes maaske af Vekselererne alene. Det er i og for sig det samme, som naar man sælger Sæbe i en Urtekramforretning; man maa selv bestemme, hvad man vil have for den. Jeg vil dog tro, at der er nogen Grund til at undersøge dette Spørgsmaal nærmere, og at det maa motiveres, hvorfor man nu skal slette denne Bestemmelse om Provision af Aktierne. Det har jo nemlig tidligere staaet i Børsloven, og man har formentlig fra alle Sider været enig om, at det skulde staa i den. Jeg ved nok, at der har været en Tendens til at forhøje denne Provision fra en Ottendedel til en Fjerdedel. Det blev den sat op til i det Forslag, som blev fremsat af den tidligere Handelsminister Hr. Tyge Rothe. Jeg tør sige, at der ikke var nogen Begejstring i den daværende Rigsdag for at gaa med til denne Forhøjelse, og der kom heller ikke noget ud deraf. Det kan være, man mener, at det ikke gaar saa let at forhøje ved Rigsdagsbeslutning, og da tænker som saa: Vi tager det helt ud af Loven, saa er det saa meget lettere at forhøje Provisionen. Jeg kunde tænke mig, at det var et saadant Synspunkt, der har ligget bag ved den højtærede Ministers Tankegang. Men jeg er dog ikke helt sikker paa, at Rigsdagen vil sanktionere dette Synspunkt.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som drejer sig om Vekselerernes Økonomi, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der skal bære Udgifterne ved Tilsynet. Hidtil er disse paalagt Fondsbørsens Medlemmer i Forhold til deres Omsætning paa Børsen. Det foreslaas nu at dele det saaledes, at der dels bliver en Ydelse efter Omsætningen paa Børsen, dels paalægges de Selskaber en Noteringsafgift, hvis Aktier noteres paa Børsen. Nu kunde det i og for sig være ganske interessant, naar man foreslaar en saadan Nyordning paa Rigsdagen, at faa at vide, hvor stor en Del der skal lægges paa den gamle Maade og hvor stor en Del paa